

[Socialministeren.]

henhold til loven af 29. oktober 1960, der navnlig indeholder bestemmelser om en gradvis fuldstændig ophævelse af zonegrænserne — opgøres således: i 1961-62 1 760 mill. kr., i 1962-63 1 810 mill. kr. og i 1963-64 1 875 mill. kr. En 10 pct.s forhøjelse af samtlige satser ville altså medføre merudgifter på for 1961-62 175-180 mill. kr., for 1962-63 180-185 mill. kr. og for 1963-64 185-190 mill. kr., således at de samlede udgifter i de omhandlede regnskabsår kunne anslås således: for 1961-62 ca. 1 940 mill. kr., for 1962-63 ca. 1 995 mill. kr. og for 1963-64 ca. 2 065 mill. kr. I så fald ville vi altså passere de 2 milliarder.

Det er, kan jeg sige, ikke helt små beløb, der er tilgået folke- og invalidepensionister i de sidste 4 år, hvor jeg kan siges at have haft ansvaret for tingenes gang. Den 1. april 1957 havde et ægtepar i hovedstaden 4 800 kr., den 1. april 1961 5 724 kr. Enlige havde den 1. april 1957 3 192 kr. og den 1. april 1961 3 792 kr. For købstædernes vedkommende er tallene følgende: for ægtepar 1. april 1957 4 440 kr. og 1. april 1961 5 568 kr.; for enlige er de tilsvarende beløb 2 976 kr. og 3 720 kr. I det øvrige land var der en stigning i de tilsvarende år for ægtepar fra 3 924 kr. til 5 340 kr. og for enlige fra 2 628 kr. til 3 564 kr. Invaliditetstillægget, der pr. 1. april 1957 i hele landet udgjorde 492 kr. årlig pr. modtager, var pr. 1. april 1961 720 kr. årlig.

Der er altså tale om en linje af stigende karakter imødekommende den situation, som har afspejlet sig også på andre områder i det økonomiske liv.

Rådighedsbeløbet til personlige tillæg til folkepensionister kan i 1957-58 anslås til at have udgjort omkring 36 mill. kr., af hvilket beløb omkring 10 mill. kr., eller 27-28 pct., faldt på hovedstaden. Indtil 1961-62 er der sket talrige ændringer og forhøjelser på det her nævnte område, specielt for hovedstadens vedkommende, og dette kan — med betydelig usikkerhed — skønnes at have bevirket en stigning til godt 60 mill. kr., hvoraf formentlig ca. 23 mill. kr., eller ca. 38 pct., falder på hovedstaden. I øvrigt er det klart, at ved en almindelig udlicning af zonegrænserne er det det københavnske område, der får de mindste forhøjelser, men dog forhøjelser, som man kan pege på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Medlem af folketinget Baagø har meddelt mig, at han ønsker til statsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Agter regeringen at nedsætte en kommission vedrørende svangerskabslovgivningen, og vil den i så fald indvælge repræsentanter for kirken, skolen og Unge Hjem-bevægelsen i denne kommission?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Folketingets næste møde afholdes onsdag den 31. maj kl. 14 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m. v.

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til lov om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger [vedr. hjemmeværnet].

4) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om midlertidigt tillæg til folke-, invalide- og enkepensionister.

5) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i toldloven [vedr. gensidige toldindrømmelser].

6) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om udførsel af kød m. m.

Formanden meddelte sluttelig planen for tingets øvrige møder i den pågældende uge.

Mødet hævet kl. 15¹⁰.